

Reformera badförbudet i Stockholms innerstad – för en bättre badkultur

I försommarens värmebölja har det uppmärksammats att en del människor ger sig ut och simmar i farlig närhet av sjötrafiken i Stockholms innerstad. Eftersom dessa ställen utgör hamnområde råder generellt badförbud, något som inte efterlevs. En anledning till att efterlevnaden är dålig är att hamnområdet och det generella badförbudet sträcker sig även längs med Stockholms inre naturstränder, längs med många solar och tar sig ett dopp då och då. Populära ställen är av hävd framför Karlbergsslott, längs hela södra stranden av Kungsholmen inklusive Fredhällsklipporna, utmed södra Djurgårdens södra strand, runt Långholmen samt på norra och södra sidan av Årstaviken. På dessa ställen är Stockholmare vana att doppa sig alldeles intill stranden (även om inget av de uppräknade ställena är badplatser där Staden ansvarar för vattenkvalitet m.m.) och båtarna är vana att inte komma intill stranden eftersom det inte är kajläggning. Det generella badförbudet inom hamnområdet borde därför reformeras så att det bättre kan hållas efter längs alla kajer och strakt trafikerade farleder; och samtidigt undanta 10 eller 20 m utanför naturstränder där det finns en badkultur av hävd, se ovan. Det kan bli en bättre badkultur (och säkrare för sjöfarten) om reglerna är sådana att Stockholmarna ser poängen med dem.

Jag föreslår därför att det generella badförbudet inom hamnområdet reformeras enligt ovan

Åsa Romson (mp)

06-00419

C16

2006 0 0

XVD